

УДК 343.9:343.226

**ДАНИЛО ДЕНИСОВИЧ ОЛЕНИЧЕНКО,  
РУСЛАН РОМАНОВИЧ ЧУБЕНКО**

*Харківський національний університет внутрішніх справ*

## **ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ СЕКСУАЛЬНОМУ НАСИЛЬСТВУ ЩОДО ЖІНОК. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

Якщо ми говоримо про насильство в суспільстві, то на думку одразу приходять такі слова як «згвалтування», «бійки», «булінг» і багато іншого. Тому сьогодні хотілось би розглянути тему сексуального насильства серед населення, а саме «Сексуальне насильство щодо жінок».

За даними на 2019 рік, кожна третя жінка на землі зазнає фізичного або сексуального насильства, і в більшості випадків його здійснює інтимний партнер. Правозахисна організація RAINN теж наводить жахливі факти: сексуальне насильство відбувається кожні 109 секунд, і лише шестеро з тисячі насильників опиняються у в'язниці.

Згідно цих даних ми вже можемо зробити висновок, що проблема сексуального насильства у відношенні жінок - це дуже серйозне питання сьогодення. У наші часи також існує проблема не обізнаності людей, що створює ще більшу плутанину у вирішенні питання протидії сексуальному насильству, адже у наші дні досі є такі стереотипи як: «віктимна поведінка жертви, насильник-незнайомець, «нормальність» і «приватність» сімейного насильства, тощо».

Тому, постає питання, що потрібно робити, щоб наблизитися до встановленої мети, а саме, успішна протидія сексуальному насильству в суспільстві. Отже, відповідаючи на це запитання ми можемо виділити 3 етапи боротьби з цією проблемою:

**1. Міжнародні акти, які слугують орієнтиром для законодавства різних країн (Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок (1979), Декларація ООН про викорінення насильства щодо жінок (1993) і т.п.).**

Цей етап означає, що потрібні не тільки послідовні зміни внутрішніх законів держав, а й перегляд ставлення громадян до сексуального насильства. Міжнародні норми важливі ще й тому, що спонукають уживати єдину, узгоджену термінологію, яка дуже важлива у законодавстві. Варто лише якомусь явищу, предмету чи дії не мати свого чіткого означення в нормативних актах, як знаходиться безліч способів уникнути справедливого покарання за очевидні, на перший погляд, порушення і злочини.

**2. Адекватна система правосуддя.**

Якщо правоохоронні органи, суди ставляться до жертви насильства упереджено, це веде не лише до мінімальних чи умовних вироків, а й до

того, що справи просто не доходять до суду. Якщо жертва не довіряє поліції або суспільна думка і місцеві традиції створюють для неї ризики при подачі заяви, то й самої заяви не буде.

### **3. Визнання проблеми суспільством.**

Саме дослідження статистичних даних суспільством і обмірковування цієї інформації доможе людям правильно змалювати для себе картину проблеми і ефективніше протидіяти сексуальному насильству. Адже коли зникнуть стереотипи з думок, а будуть лише підтверджені факти, то і на ситуацію почнеш дивитися вже з іншого боку.

Отже, підводячи підсумки можна сказати, що ефективна боротьба з сексуальним насиллям у правовій площині можлива за таких основних умов: визнання проблеми суспільством, створення (удосконалення) відповідних нормативних актів, якісна робота правоохоронних органів, неупереджена і непідкупна судова система. У разі відсутності якоїсь із цих умов захист жертви сексуального насилля суттєво ускладнюється і вимагає чималих додаткових зусиль, наприклад: «залучення ЗМІ, громадських організацій, публічний розголос, тощо». Крім того, зважаючи на статистику, законодавче регулювання має бути спрямовано передусім на захист жінки від знайомої людини, зокрема покликане захистити її від насильства з боку сексуального партнера.

*Науковий керівник Н. В. Краснова*

УДК 343.9:343.226

**ДАР'Я АНАТОЛІЇВНА ПАЙДЯК**

*Харківський національний університет внутрішніх справ*

## **БОРЬБА З НАСИЛЬСТВОМ НАД ЖІНКАМИ У ТУРЕЧЧИНІ**

Насильство над жінками є найпоширенішим порушенням прав людини у Європі. Ця проблема стала актуальною проблемою в Туреччині в середині 1980-х.

Формами насильства в Туреччині є такі: фізичне насильство (кожні чотири з 10 жінок зазнали фізичного насильства від свого чи іншого чоловіка), психологічне насильство (44 % жінок зазнали психологічного насильства за своє життя та 26 % за останні 12 місяців). Майже кожна третя з десяти жінок у Туреччині хоча б раз зазнала переслідування.

Туреччина набула досвіду в розробці та впровадженні Планів дій, які конкретизують обов'язки, які повинні взяти на себе відповідні урядові установи щодо боротьби з насильством над жінками.

Національний план дій протидії насильству над жінками (2016–2020 рр.), який був розроблений спільними зусиллями всіх відповідних